Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (deviata komora)

z 15. novembra 2018 *

„Dumping – Dovoz ferosilícia s pôvodom v Rusku – Konečné antidumpingové clo – Preskúmanie pred uplynutím platnosti opatrení – Určenie vývoznej ceny – Jeden hospodársky subjekt – Vyjadrenie antidumpingového cla v cene následného predaja v Únii – Uplatnenie inej metódy než tej, ktorá bola použitá pri predchádzajúcom prešetrovaní – Pokračovanie alebo opakovanie dumpingu a ujmy – Článok 2 ods. 9, článok 3 a článok 11 ods. 9 a 10 nariadenia (ES) č. 1225/2009 [teraz článok 2 ods. 9, článok 3 a článok 11 ods. 9 a 10 nariadenia (EÚ) 2016/1036]“

Vo veci T-487/14,

Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), so sídlom v Čeľabinsku (Rusko),

Kuzneckie Ferrosplavy OAO (KF), so sídlom v Novokuznecku (Rusko),

v zastúpení: B. Evtimov a M. Kresťanova, advokáti,

žalobkyne,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: M. França, J.-F. Brakeland, A. Stobiecka-Kuik a A. Demeneix, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Euroalliages, so sídlom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: O. Prost a M.-S. Dibling, advokáti,

ktorej predmetom je návrh podľa článku 263 ZFEÚ na zrušenie vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 360/2014 z 9. apríla 2014, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz ferosilícia s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a Rusku po preskúmaní pred uplynutím platnosti opatrení podľa článku 11 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 (Ú. v. EÚ L 107, 2014, s. 13) v rozsahu, v akom sa týka žalobkýň,

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora),

v zložení: predseda komory S. Gervasoni, sudcovia L. Madise (spravodajca) a R. da Silva Passos,

tajomník: S. Spyropoulos, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní 14. decembra 2017,

* Jazyk konania: angličtina.

vyhlásil tento

Rozsudok[1]

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Žalobkyne Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) a Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) sú spoločnosťami so sídlom v Rusku, ktoré pôsobia v oblasti výroby ferosilícia, zliatiny používanej pri výrobe ocele a železa. Spoločnosť RFA International, LP (ďalej len „RFAI“), je spoločnosťou prepojenou so žalobkyňami. Má sídlo v Kanade a pobočku vo Švajčiarsku, ktorá je zodpovedná za vývozný predaj výrobkov žalobkýň, najmä do Európskej únie.

[*omissis*]

Právny stav

31 Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú tri žalobné dôvody. Po prvé, Komisia podľa nich v podstate porušila ustanovenia článku 2 ods. 9 základného nariadenia na účely stanovenia vývoznej ceny ich výrobkov tým, že odmietla zohľadniť skutočnosť, že predstavujú jeden hospodársky subjekt s RFAI. Po druhé, Komisia údajne takisto na účely stanovenia vývoznej ceny ich výrobkov porušila aj ustanovenia článku 11 odsekov 9 a 10 základného nariadenia (teraz článok 11 ods. 9 a 10 nariadenia 2016/1036) odpočítaním zaplateného antidumpingového cla počas obdobia prešetrovania dumpingu za rok 2012 od ceny prvého opätovného predaja nezávislému kupujúcemu v Únii na výpočet vytvorenej vývoznej ceny. Komisia v tejto súvislosti použila metodiku odlišnú od tej, ktorú použila v rámci predbežného preskúmania, s cieľom vyvrátiť existenciu vyjadrenia antidumpingového cla v celom rozsahu v cene následného predaja nezávislým zákazníkom v Únii, ako to tvrdia žalobkyne. Uplatnenie rovnakej metodiky by muselo viesť k tomu, že by sa z tejto ceny neodpočítali na výpočet určenej vývoznej ceny. Po tretie, Komisia sa údajne dopustila viacerých zjavne nesprávnych posúdení pri analýze rizika opakovaného výskytu ujmy v prípade uplynutia platnosti antidumpingových opatrení vzhľadom na ruské výrobky.

32 Pred analýzou predložených žalobných dôvodov treba pripomenúť, že v oblasti opatrení na ochranu obchodu má Komisia širokú mieru voľnej úvahy z dôvodu zložitosti hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré musí preskúmať (rozsudok z 27. septembra 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, bod 40). Z toho vyplýva, že preskúmanie posúdení týchto situácií súdmi Únie sa musí okrem preskúmania, či nedošlo k právne nesprávnemu posúdeniu, obmedziť na určenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či skutočnosti, na ktorých je napadnutá voľba založená, boli vecne správne stanovené a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu týchto skutočností alebo k zneužitiu právomoci (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 7. mája 1987, NTN Toyo Bearing a i./Rada, 240/84, EU:C:1987:202, bod 19; zo 14. marca 1990, Gestetner Holdings/Rada a Komisia, C-156/87, EU:C:1990:116, bod 63, a zo 17. marca 2015, RFA International/Komisia, T-466/12, EU:T:2015:151, bod 37).

1 Uvádzajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

O žalobnom dôvode založenom na porušení článku 2 ods. 9 základného nariadenia pri výpočte vývoznej ceny

33 Žalobkyne vytýkajú nesprávne právne posúdenie a zjavne nesprávne posúdenie a tvrdia, že Komisia nevyvodila primerané dôsledky zo skutočnosti, že spolu s RFAI tvoria jeden hospodársky subjekt. Odvolávajú sa na odôvodnenia 61 až 69 napadnutého nariadenia, z ktorých vyplýva, že Komisia zohľadnila skutočnosť, že RFAI bol dovozcom prepojeným so žalobkyňami, a v dôsledku toho uplatnila ustanovenia článku 2 ods. 9 základného nariadenia. Treba pripomenúť, že podľa týchto ustanovení sa v takom prípade môže spoľahlivá vývozná cena na hranici Únie stanoviť na základe ceny, za akú sa dovážané výrobky prvýkrát predajú nezávislému kupujúcemu v Únii, pričom sa vykonajú potrebné úpravy.

34 Žalobkyne uvádzajú, že Komisia napriek tomu odpočítala od ceny následného predaja prvému nezávislému kupujúcemu v Únii celkové náklady RFAI, ako aj s tým súvisiace ziskové rozpätie, pričom ich mala odpočítať iba v rozsahu, v akom sa týkali fázy po dovoze do Únie. Spoločnosť RFAI totiž v mene žalobkýň uskutočňuje všetky obchodné transakcie súvisiace s vývozom jej výrobkov, a to aj pokiaľ ide o vývoz z Ruska a dopravu na hranice Únie, pričom to sa nemalo zohľadniť.

[*omissis*]

42 Na úvod treba zdôrazniť, že existencia jedného hospodárskeho subjektu medzi vyvážajúcim výrobcom z tretej krajiny a subjektom, ktorý je zodpovedný za dovoz a prvý predaj jeho výrobkov v Únii, nebráni uplatneniu článku 2 ods. 9 základného nariadenia, aby sa určila spoľahlivá vývozná cena na hranici Únie, ale práve naopak. Táto situácia totiž predstavuje prípad najužšieho spojenia medzi vývozcom a dovozcom, spojenie, ktoré v zmysle tohto ustanovenia odôvodňuje určenie vývoznej ceny na hranici Únie na základe ceny následného predaja prvému nezávislému kupujúcemu na území jej členských štátov, pričom sa uplatnia úpravy uvedené v druhom a treťom odseku tohto ustanovenia. Z hľadiska článku 2 ods. 9 základného nariadenia je preto irelevantné, že Komisia nezaujala stanovisko v napadnutom nariadení k existencii jedného hospodárskeho subjektu tvoreného RFAI a žalobkyňami, pretože v odôvodnení 61 konštatovala, že sú pridružené, v zmysle toho istého ustanovenia. Žalobkyne okrem toho nespochybňujú jeho uplatniteľnosť na ich situáciu, ale kritizujú spôsob, akým Komisia vykonala úpravy, keď nezohľadnila náležite skutočnosť, že tvoria jeden hospodársky subjekt s RFAI, a funkcie, ktoré táto spoločnosť vykonávala okrem svojej úlohy dovozcu výrobkov žalobkýň vo fáze po ich príchode na hranicu Únie.

43 Žalobkyne však nepredložili žiadne dôkazy, ktoré by umožňovali zaoberať sa rozdielmi, na ktoré poukazujú.

44 Pokiaľ ide o úpravy týkajúce sa predajných, administratívnych a všeobecných nákladov, je nesporné, že článok 2 ods. 9 základného nariadenia prirodzene naznačuje a veľmi jasne potvrdzuje vo svojom druhom odseku, že sa zohľadňujú iba operácie uskutočnené medzi prechodom hranice Únie a následným predajom prvému nezávislému kupujúcemu na území členských štátov, pretože toto ustanovenie má za cieľ určiť pomocou spätného výpočtu spoľahlivú vývoznú cenu na hranici Únie. Zo základov pre úpravy sa preto musia vylúčiť náklady na operácie realizované pred prechodom tejto hranice alebo operácie týkajúce sa vývozu a dovozu do tretích krajín.

45 Položky výkazu ziskov a strát za obdobie prešetrovania dumpingu za rok 2012, ktoré poskytli žalobkyne alebo RFAI v odpovedi na dotazník Komisie, alebo presnejšie informácie poskytnuté neskôr počas prešetrovania, uvedené [*omissis*] vyššie, sú síce skutočne podrobné v tom zmysle, že určujú určitý počet pracovných miest (napr. obrat, náklady na výrobky, dopravu na vývoz, poistenie vývozu, mzdy a bonusy) podľa povahy výrobkov (ferosilícium ako predmet prešetrovania a ostatné výrobky) a podľa miesta určenia týchto výrobkov (nezávislým zákazníkom v Únii, prepojeným zákazníkom v Únii, nezávislým zákazníkom na vývoz mimo Únie, prepojeným zákazníkom na vývoz mimo Únie), neumožňujú, pokiaľ ide o ferosilícium, ktoré je predmetom prešetrovania, predávané nezávislým

zákazníkom v Únii, aby sa s určitosťou vylúčili výdavky, ktoré nepatria medzi operácie medzi prechodom cez hranicu Únie a následným predajom prvému nezávislému kupujúcemu na území jej členských štátov. Pokiaľ ide konkrétne o niekoľko výdavkových položiek uvedených v replike, nič nenaznačuje, v akom rozsahu sa týkajú aj operácií realizovaných pred prechodom tejto hranice (napríklad provízií, miezd a bonusov, poplatkov alebo finančných príjmov). Ako bolo uvedené [*omissis*] vyššie, žalobkyne ďalej pripúšťajú, že rozdelenie nákladov na tieto jednotlivé transakcie nie je zrejmé z dôkazov predložených počas prešetrovania, pričom tvrdia, že Komisia ich mala sama požiadať o dôkazy o takom rozdelení a nemali ich poskytnúť spontánne. Ako sa už v podstate rozhodlo v rozsudkoch zo 4. mája 2017, RFA International/Komisia (C-239/15 P, neuverejnený, EU:C:2017:337, body 34 až 44), a zo 17. marca 2015, RFA International/Komisia (T-466/12, EU:T:2015:151, body 44 a 57 až 64 a citovaná judikatúra), v prípade spojenia medzi vývozcom a dovozcom, tak ako v prejednávanej veci prináleží dotknutej strane, ktorá zamýšľa napadnúť rozsah úprav vykonaných na základe článku 2 ods. 9 základného nariadenia z dôvodu, že úpravy určené na predajné, administratívne a všeobecné náklady a všeobecné náklady na dovoz do Únie sú neprimerané, aby sama poskytla konkrétne dôkazy a výpočty odôvodňujúce tieto tvrdenia, predovšetkým alternatívnu mieru vo vzťahu k obratu, ktorý navrhuje, aby predstavoval podiel týchto nákladov, ktoré považuje za vhodné. To je osobitne relevantné v prípadoch, keď dotknutá strana tvrdí, že Komisia má informácie len o celkových údajoch, ktoré by sa mohli vzťahovať nielen na operácie uskutočnené medzi prechodom hraníc Únie a následným predajom prvému nezávislému kupujúcemu na území jej členských štátov, ale aj na operácie uskutočnené pred prechodom tejto hranice.

46 Za týchto okolností žalobkyne nemôžu vytýkať Komisii, že zohľadnila údaje predložené počas preskúmavania týkajúce sa obdobia prešetrovania dumpingu za rok 2012, predovšetkým výkaz ziskov a strát, na určenie potrebných úprav v súvislosti s predajnými a administratívnymi nákladmi a všeobecnými nákladmi na dovoz do Únie, a to s cieľom vytvoriť vývoznú cenu na základe ceny následného predaja prvému nezávislému kupujúcemu, pričom neodpočítala časť, ktorú možno pripísať transakciám uskutočneným pred prechodom hranice Únie. V tejto súvislosti, ako zdôraznila Komisia vo svojej písomnej odpovedi na písomnú otázku Všeobecného súdu, bez toho, aby to žalobkyne spochybnili, v konečnom informačnom dokumente, ktorý predchádzal prijatiu napadnutého nariadenia, bola stanovená reprezentatívna výška obratu týchto predajných, všeobecných a administratívnych nákladov, ktorú Komisia chcela zohľadniť. Niektoré pripomienky v odpovedi žalobkýň na uvedený dokument sa síce týkali základných aspektov týchto nákladov a viedli k určitým úpravám vysvetleným v odôvodneniach 84 až 87 napadnutého nariadenia, najmä pokiaľ ide o úroky z pôžičky alebo zaplatené dane vo Švajčiarsku (ktoré viedli k poklesu miery čistého obratu RFAI, ktorá predstavovala základ pre tieto náklady), treba však konštatovať, že uvedené pripomienky neobsahovali presné údaje o ich rozdelení medzi operácie, ktoré sa uskutočnili pred prechodom hranice Únie, a operácie, ktoré sa uskutočnili medzi týmto prechodom a prvým následným predajom nezávislému kupujúcemu na území jej členských štátov, zatiaľ čo žalobkyne mohli poskytnúť takéto informácie. Treba mimochodom zdôrazniť, že aj keď nová miera obratu predstavujúca predajné, administratívne a všeobecné náklady zohľadnená na základe pripomienok žalobkýň nie je z dôvodu dôvernosti uvedená v samotnom napadnutom nariadení, bola vysvetlená a oznámená žalobkyniam do dvoch dní po prijatí napadnutého nariadenia, ako to uviedla Komisia vo svojej odpovedi na otázku Všeobecného súdu. Okrem toho, pokiaľ ide o rozdelenie nákladov navrhnuté žalobkyňami, tvrdenie za predpokladu, že by bolo formulované včas, ktoré je uvedené v replike a podľa ktorého viac ako polovica hodnoty nákladových položiek, ktoré Komisia zohľadnila, sa mala priradiť k operáciám, ku ktorým došlo pred prechodom hranice Únie, je príliš vágne a nepodložené, aby mu bolo možné vyhovieť. Niektoré príklady typov nákladov uvedených žalobkyňami, ktoré sa týkali oboch typov transakcií pred a po prekročení hranice Únie, sú totiž nedostatočné na určenie rozdelenia týchto nákladov medzi tieto operácie.

47 Ďalej, pokiaľ ide o ziskové rozpätie vo výške 6 % čistého obratu spoločnosti RFAI zohľadnené Komisiou, ktoré zodpovedá ziskovému rozpätiu neprepojených dovozcov a predstavuje zisk RFAI, ktorý treba tiež zohľadniť v rámci úpravy pri stanovení vývoznej ceny na základe ceny prvého následného predaja nezávislému kupujúcemu v Únii, argumentácia žalobkýň, podľa ktorej je len časť tohto rozpätia

viazaná na operácie po prechode hranice Únie a mala by sa prijať, nemôže uspieť. Hoci je pravda, ako uvádzajú žalobkyne, že článok 2 ods. 9 druhý pododsek základného nariadenia uvádza vo všeobecnosti „nahromadený zisk“ v súvislosti s úpravami, ktoré sa majú vykonať s cieľom vypočítať spoľahlivú vývoznú cenu bez toho, aby sa *a priori* stanovila osobitná metóda na určenie tohto rozpätia, a hoci žalobkyne uviedli v odpovedi na konečný informačný dokument, ktorý predchádzal prijatiu napadnutého nariadenia, že asi len polovica celkového zisku RFAI by sa mala pripísať operáciám uskutočneným po prechode hraníc Únie, tieto okolnosti nemôžu viesť k zníženiu sadzby 6 % použitej na posúdenie zisku RFAI spojeného s týmito operáciami na základe jej čistého obratu.

48 Na jednej strane totiž rozdiel uplatňovaný žalobkyňami nie je *a priori* vo svojej podstate odôvodnený, pokiaľ ide o ziskové rozpätie založené, tak ako v prejednávanej veci, na sledovaní činnosti neprepojených dovozcov, ktorí s výnimkou osobitných prípadov preberajú výrobky na hranici Únie.

49 Na druhej strane, aj keby sa vychádzalo zo ziskového rozpätia samotnej RFAI, pomer, ktorý sa má použiť, približne polovica tohto rozpätia, ako to navrhujú žalobkyne, bol vysvetlený nepresvedčivo na základe extrapolácie založenej na konštatovaní, že náklady na ich vyvážané výrobky predstavujú 90 % ich exportného obratu, pričom tieto náklady a tento obrat mali predstavovať časť operácií spojených s vývozom do Únie a časť operácií uskutočnených po prechode hranice Únie. Táto metodika totiž vedie k tomu, že sa berú do úvahy pre dve kategórie operácií rovnaké skutočnosti, keďže obrat dosiahnutý z predaja nezávislým zákazníkom v Únii nevyhnutne zahŕňa náklady na vyvážaný výrobok, ktoré v zásade musí pokryť.

50 Za týchto okolností Komisia bola oprávnená konštatovať v odôvodnení 69 napadnutého nariadenia, že jej chýbali dôkazy, ktoré by jej umožnili prípadne akceptovať nižšie ziskové rozpätie pre RFAI. Preto bolo pre Komisiu úplne opodstatnené považovať za ziskové rozpätie v rámci úprav pri stanovení vývoznej ceny tak rozpätie neprepojených dovozcov, ako sa to uznalo aj v rozsudku z 5. októbra 1988, Canon a i./Rada (277/85 a 300/85, EU:C:1988:467, bod 32), keďže údaje, ktoré poskytli subjekty prepojené s výrobcom, ktoré okrem iného zabezpečujú dovoz do Únie, môžu byť ovplyvnené týmto prepojením, ako to bolo zdôraznené v rozsudku zo 17. marca 2015, RFA International/Komisia (T-466/12, EU:T:2015:151, bod 68 a citovaná judikatúra). Komisia preto mohla vzhľadom na neexistenciu spolupráce týchto dovozcov na preskúmavaní, ako sa uvádza v odôvodneniach 15 a 62 napadnutého nariadenia, oprávnene zachovať ziskové rozpätie 6 % použité už v priebehu pôvodného prešetrovania.

51 Rozsudky zo 16. februára 2012, Rada a Komisia/Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP (C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78), a z 10. marca 2009, Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP/Rada (T-249/06, EU:T:2009:62), na ktoré sa odvolávajú žalobkyne na podporu svojho prvého žalobného dôvodu, v žiadnom prípade nespochybňujú prístup Komisie, tak pokiaľ ide o posúdenie predajných, všeobecných a administratívnych nákladov, ako aj pokiaľ ide o posúdenie ziskového rozpätia. V týchto rozsudkoch Súdny dvor a Všeobecný súd v bodoch 51 až 56 a v bodoch 177 a 178 uvedených rozsudkov v podstate konštatovali, že v prípade existencie jedného hospodárskeho subjektu zahŕňajúceho výrobcu, ale aj právne samostatný subjekt kontrolovaný týmto výrobcom a poverený funkciu predaja nezávislým zákazníkom, bolo na určenie normálnej hodnoty aj vývoznej ceny potrebné zohľadniť cenu, ktorú zaplatil prvý nezávislý kupujúci, ale aj náklady, ktoré by za normálnych okolností boli hradené interným oddelením predaja výrobcu, keby v súvislosti s týmto predajom nevyužíval právne samostatný subjekt, s cieľom zabrániť tomu, aby sa tieto náklady opomenuli pri určovaní týchto jednotlivých cien. Tieto úvahy rovnako platia aj, pokiaľ ide o vývoznú cenu, v rámci jej výpočtu v zmysle článku 2 ods. 9 základného nariadenia, ako aj v rámci úprav, ktoré sa pri nej môžu vykonať na dosiahnutie spravodlivého porovnania s normálnou hodnotou na základe článku 2 ods. 10 toho istého nariadenia, teda v kontexte, v ktorom boli tieto úvahy uvedené v citovaných rozsudkoch. V dôsledku toho preto nie je nezlučiteľné s týmito rozsudkami, keď sa predajné, administratívne a všeobecné náklady, ako aj ziskové rozpätie zodpovedajúce činnosti dotknutého dovozcu výrobkov do EÚ odpočítajú od ceny následného predaja prvému nezávislému kupujúcemu na území členských štátov na účely výpočtu spoľahlivej vývoznej ceny v prípade, ako je to v prejednávanej veci, keď dovoz

zabezpečuje subjekt právne nezávislý od výrobcu, ktorý však tvorí, ako tvrdia žalobkyne, jeden hospodársky subjekt s výrobcom. Toto posúdenie nemá vplyv na otázku rozdelenia dôkazného bremena, pokiaľ ide o relevantnosť úprav, ktoré treba vykonať v rámci uplatnenia článku 2 ods. 9 a článku 2 ods. 10 základného nariadenia, ktorá bola predmetom úvah v rozsudku zo 4. mája 2017, RFA International/Komisia (C-239/15 P, neuverejnený, EU:C:2017:337, body 40 až 44).

[*omissis*]

O žalobnom dôvode založenom na porušení článku 11 ods. 9 a 10 základného nariadenia pri výpočte vývoznej ceny

53 Žalobkyne tvrdia, že pri výpočte vytvorenej vývoznej ceny Komisia nemala odpočítať sumu antidumpingového cla, ktorú zaplatila RFAI počas obdobia prešetrovania dumpingu, ktoré zodpovedá roku 2012, vzhľadom na to, že táto suma sa plne zohľadnila v cenách následného predaja v Únii. Komisia tak údajne porušila ustanovenia článku 11 ods. 10 základného nariadenia, podľa ktorých, ak sa v rámci preskúmania rozhodne vytvoriť vývoznú cenu na základe článku 2 ods. 9 základného nariadenia, musí ju vypočítať bez akejkoľvek zrážky o sumu zaplateného antidumpingového cla, ak sa poskytne nezvratný dôkaz, že clo je náležite vyjadrené v maloobchodných cenách a cenách následných predajov v Únii. Okrem toho vo svojom posúdení existencie vyjadrenia antidumpingového cla v predajnej cene ich Komisia údajne neanalyzovala z hľadiska ceny následného predaja stanovenej počas prešetrovania, ktoré viedlo k pôvodnému nariadeniu, ale z hľadiska bežných výrobných nákladov v Rusku. Komisia tak neuplatnila rovnakú metodiku ako tú, ktorá sa použila pri prešetrovaní, ktoré viedlo k predbežnému nariadeniu, pričom to neodôvodnila. V dôsledku toho Komisia porušila tiež ustanovenia článku 11 ods. 9 základného nariadenia, podľa ktorých pri všetkých preskúmaniach uskutočnených podľa tohto článku Komisia použije za predpokladu, že sa nezmenili okolnosti, tú istú metodológiu ako pri zisťovaní, ktoré viedlo k clu, pričom sa náležite zohľadní článok 2 tohto nariadenia.

54 Žalobkyne pripomínajú, že vo [vykonávacom nariadení Rady (EÚ) č. 60/2012 zo 16. januára 2012, ktorým sa ukončuje čiastočné predbežné preskúmanie antidampingových opatrení uplatňovaných na dovoz ferosilícia s pôvodom okrem iného v Rusku podľa článku 11 ods. 3 [základného nariadenia] (Ú. v. EÚ L 22, 2012, s. 1)], Komisia uviedla v odôvodnení 25:

„Pri prešetrovaní [sa] určilo, že vážený priemer cien ďalšieho predaja ferosilícia v Únii sa zvýšil v porovnaní s cenami počas pôvodného prešetrovania a súčasné ceny opätovného predaja sú viac ako o 22,7 % [sadzba antidumpingového cla] vyššie ako ceny počas pôvodného prešetrovania. Preto je možné dospieť k záveru, že antidampingové clo je náležite odzrkadlené v cenách opätovného predaja žiadateľa. Preto… pri výpočte vytvorenej vývoznej ceny v súlade s článkom 2 ods. 9 základného nariadenia neboli odpočítané žiadne antidampingové clá.“

55 V prejednávanej veci vo svojich pripomienkach ku konečnému informačnému dokumentu, ktorý predchádzal prijatiu napadnutého nariadenia, žalobkyne poskytli Komisii presvedčivé dôkazy o tom, že ceny následného predaja ich výrobkov v Únii presiahli úroveň antidumpingového cla 22,7 % od obdobia prešetrovania, ktoré viedlo k pôvodnému nariadeniu, a do obdobia prešetrovania dumpingu za rok 2012, ktoré viedlo k napadnutému nariadeniu. Medzi týmito dvoma obdobiami sa zvýšili o viac ako 100 %.

56 V odpovedi na tvrdenia Komisie v jej vyjadrení k žalobe žalobkyne v podstate dodávajú, že článok 11 ods. 10 základného nariadenia vyžaduje iba to, aby ceny ďalšieho predaja prvému nezávislému kupujúcemu v Únii skutočne zahŕňali antidumpingové clá, aby z nich neboli odpočítané pri výpočte vytvorenej vývoznej ceny, čo by sa nevyhnutne stalo v prípade neexistencie kompenzačnej dohody s týmto kupujúcim, ak uplatňovaná cena následného predaja prevyšuje cenu následného predaja zohľadnenú počas prešetrovania, ktoré viedlo k pôvodnému nariadeniu v rozsahu, ktorý presahuje

úroveň antidumpingových ciel. Žalobkyne v replike uvádzajú, že pokiaľ ide o otázku zmeny metodiky pre výpočet vývoznej ceny, zmeny vo výrobných nákladoch nepredstavujú zmenu okolností v zmysle článku 11 ods. 9 základného nariadenia, ktorá odôvodňuje použitie novej metodiky pre výpočet tejto ceny.

[*omissis*]

59 Treba pripomenúť, že napadnuté nariadenie je výsledkom preskúmania opatrení, ktorých platnosť skončí na základe článku 11 ods. 2 základného nariadenia (teraz článok 11 ods. 2 nariadenia 2016/1036). Odsek 10 toho istého článku spresňuje, že v prípade, že Komisia rozhodne vytvoriť vývoznú cenu v súlade s článkom 2 ods. 9, vypočíta ju bez akejkoľvek zrážky o sumu zaplateného antidumpingového cla, ak sa poskytne nezvratný dôkaz, že clo je náležite vyjadrené v maloobchodných cenách a následných predajných cenách v Únii, čo sa podľa žalobkýň preukázalo. Navyše článok 11 ods. 9 základného nariadenia okrem iného stanovuje, že pri všetkých preskúmaniach podľa článku 11 použije Komisia za predpokladu, že sa nezmenili okolnosti, tú istú metodiku ako pri prešetrovaní, ktoré viedlo k uloženiu antidumpingového cla, pričom sa náležite zohľadnia ustanovenia článku 2. Žalobkyne tiež tvrdia, že v prejednávanej veci zostali okolnosti nezmenené.

60 V tejto súvislosti sa už rozhodlo, že výnimka z použitia rovnakej metodiky pri prešetrovaní a v pôvodnom prešetrovaní musí byť predmetom reštriktívneho výkladu a musí zodpovedať doslovnému zneniu a cieľu ustanovenia, ktorým sa táto výnimka povoľuje (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. septembra 2014, Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, body 40 až 43 a citovanú judikatúru).

61 V prejednávanej veci však žalobkyne nežiadajú, aby sa v rámci prešetrovania pred uplynutím platnosti opatrení uplatnila rovnaká metodika ako pri pôvodnom prešetrovaní, ale žiadajú uplatnenie rovnakej metodiky ako pri prešetrovaní, ktoré viedlo k predbežnému nariadeniu. Spornou je totiž otázka zohľadnenia antidumpingových ciel, ktoré samozrejme neboli v platnosti počas obdobia pôvodného prešetrovania.

62 Bez toho, aby bolo potrebné vyjadrovať sa k samotnej uplatniteľnosti článku 11 ods. 9 základného nariadenia v tomto prípade, treba konštatovať, že v rámci uplatňovania článku 11 ods. 10 toho istého nariadenia, najmä v súvislosti s tým, či sa antidumpingové clá majú odpočítať z ceny následného predaja prvému nezávislému kupujúcemu v Únii pri výpočte vytvorenej vývoznej ceny, možno uplatniť tie isté zásady, aké sú použité v rámci uplatňovania článku 11 ods. 9 V takýchto odlišných prípadoch totiž ide o zabezpečenie spoľahlivosti analýzy pri porovnaní zložitých situácií z ekonomického hľadiska s cieľom nielen preukázať dôvodnosť prijatých opatrení v rámci antidumpingovej právnej úpravy, ale tiež zabezpečiť medzi hospodárskymi subjektmi, ktorým môžu byť tieto opatrenia určené, dodržiavanie všeobecnej zásady rovnosti zaobchádzania patriacej do práva Únie.

63 V tejto súvislosti významná zmena nákladov na výrobu výrobkov, ktorá je predmetom preskúmania antidumpingových opatrení, ktorých platnosť má uplynúť, medzi obdobím pôvodného prešetrovania alebo obdobím predbežného preskúmania a obdobím revízneho prešetrovania opatrení pred uplynutím platnosti, predstavuje zmenu okolností, ktorá prípadne odôvodňuje zmenu metodiky pre vytvorenie vývoznej ceny po zavedení antidumpingových ciel na dotknutý výrobok, ktorá zodpovedá účelu uvedenému v bode 62 vyššie. Zabezpečenie spoľahlivosti porovnania situácie medzi dvoma obdobiami v ekonomickej analýze totiž v zásade odôvodňuje, aby bola použitá rovnaká metóda, avšak s výnimkou prípadov, keď sa príslušné parametre dostatočne zmenili na to, aby uplatnenie metódy použitej v minulosti nemohlo poskytnúť spoľahlivý výsledok, v prejednávanej veci na vykonanie posúdenia, či antidumpingové clá boli, alebo neboli náležite vyjadrené v cenách následného predaja a následných predajných cien v Únii (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 18. septembra 2014, Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, body 50 a 59). Ako však tvrdí Komisia, ak sa výrobné náklady výrazne zvýšili v období medzi dvomi porovnávanými obdobiami, zvýšenie cien následného predaja v Únii, a to ani výrazné, nevyhnutne nezaručuje, že antidumpingové clá boli náležite zohľadnené, t. j. zohľadnené

v plnom rozsahu, pri stanovovaní týchto cien. Výrobné náklady sa môžu zvýšiť viac ako ceny. V tomto prípade napriek tomu, že nové ceny sú vyššie ako pôvodné ceny zvýšené o antidumpingové clá, dotknuté osoby riadne nezohľadňujú antidumpingové clá vzhľadom na vývoj svojich výrobných nákladov.

64 Z článku 11 ods. 10 základného nariadenia totiž vôbec nevyplýva v rozsahu, v akom sa týka otázky, či „clo je náležite vyjadrené v cenách ďalšieho predaja“, že len ekvivalent antidumpingového cla by sa mal začleniť do novej ceny následného predaja k pôvodne uplatňovanej cene následného predaja, aby bolo možné dosiahnuť pozitívnu odozvu. Dodatočné clo v porovnaní s bežnými nákladmi, ktoré vzniknú, je „náležite vyjadrené“, len ak sa pripočíta k týmto ďalším nákladom. Pokiaľ sa tieto ďalšie náklady zvýšia, ale ceny ďalšieho predaja sa zvýšia menej, v skutočnosti sa totiž clo pripočíta len čiastočne alebo sa vôbec nepripočíta k týmto ďalším nákladom, aj keď sa ekvivalent cla pripočítal k pôvodne používanej cene následného predaja. Oznámenie Komisie o náhrade antidumpingových ciel (Ú. v. EÚ C 164, 2014, s. 9), na ktoré poukazujú žalobkyne na pojednávaní, nie je v žiadnom prípade v rozpore s touto analýzou. Rovnako to platí aj pre rozsudok z 18. novembra 2015, Einhell Germany a i./Komisia (T-73/12, EU:T:2015:865), na ktorý žalobkyne takisto poukázali na pojednávaní. Konkrétne, bod 155 tohto rozsudku, vykladaný vo svojom kontexte, uvádza, že aj iná metóda ako porovnanie medzi predajnými cenami uplatňovanými v Únii pred zavedením antidumpingových ciel a po ich zavedení môže byť vhodná na určenie toho, či tieto clá sú, alebo nie sú vyjadrené v nových cenách následných predajov v Únii.

65 Treba spresniť, že zohľadnenie vývoja výrobných nákladov na účely zistenia toho, či antidampingové clo bolo náležite vyjadrené v cenách následného predaja, sa môže, ak je to vhodné, uskutočniť v rámci predbežného preskúmania, revízneho preskúmania opatrení pred uplynutím platnosti alebo prešetrovania, ktoré sa týkajú vrátenia, a nie iba „absorpčného“ prešetrovania podľa článku 12 základného nariadenia (teraz článok 12 nariadenia 2016/1036), ako to tvrdili žalobkyne na pojednávaní. Tieto odlišné typy preskúmania sa nepochybne týkajú rôznych procesných okolností a môžu viesť k odlišným opatreniam, ale pokiaľ ide o zásadnú otázku, či antidumpingové clo je, alebo nie je zohľadnené, analytické parametre sú identické.

66 V prejednávanej veci, v rámci predbežného nariadenia, Komisia nezaznamenala vývoj výrobných nákladov od obdobia preskúmania, ktoré viedlo k pôvodnému nariadeniu, do obdobia, ktoré sa zohľadnilo na účely predbežného preskúmania. Vzhľadom na svoju voľnú úvahu sa mohla uspokojiť s overením, že nové ceny následného predaja v Únii uplatňované spoločnosťou RFAI na účet žalobkýň presiahli hodnotu antidumpingového cla vo výške 22,7 % oproti tým, ktoré boli zaznamenané počas prvého z týchto období, aby mohla prijať záver, že tieto clá boli náležite vyjadrené v týchto nových cenách a nemusela ich odpočítať pri vytváraní vývoznej ceny.

67 Naopak, v rámci prešetrovania, ktoré viedlo k napadnutému nariadeniu, a v tomto nariadení v odôvodnení 83 Komisia konštatovala výrazné zvýšenie výrobných nákladov bez toho, aby to žalobkyne v podstate spochybnili, najmä v tejto žalobe. Za týchto okolností na určenie toho, či antidumpingové clá boli náležite vyjadrené v cenách následného predaja v Únii prostredníctvom RFAI na účet žalobkýň počas obdobia prešetrovania dumpingu zodpovedajúceho roku 2012, bolo legitímne, že Komisia za základ analýzy nevzala do úvahy ceny následného predaja zistené počas preskúmavania, ktoré viedlo k pôvodnému nariadeniu, ale zohľadnila výrobné náklady vykázané v roku 2012, hoci to predstavuje zmenu metodiky, ako to vyplýva z odôvodnenia 83 napadnutého nariadenia.

68 Pritom v situácii, ako to uviedla Komisia v odôvodnení 83 napadnutého rozhodnutia, keď ceny následného predaja v Únii len v 1 % prípadov pokrývajú výrobné náklady vrátane antidumpingového cla, ani zďaleka nie je preukázané, že tieto clá boli skutočne náležite vyjadrené v cenách.

69 Dokonca aj 100 % zvýšenie cien následného predaja v Únii medzi obdobím preskúmavania, ktoré viedlo pôvodnému nariadeniu, a obdobím prešetrovania dumpingu zodpovedajúceho roku 2012, na ktoré žalobkyne poukázali, v tejto súvislosti nestačí na preukázanie, že antidumpingové clá boli v plnej

miere vyjadrené v cenách počas druhého z týchto období. Stačí totiž, ako sa v podstate uvádza v bode 63 vyššie, že výrobné náklady vzrástli o viac ako 100 %, to znamená, že sa viac ako zdvojnásobili, aby uplatňované ceny riadne neodrážali antidumpingové clá vzhľadom na vývoj výrobných nákladov. To sa *a priori* preukázalo na základe skutočnosti, ako uvádza Komisia, že v 99 % prípadoch neboli výrobné náklady vrátane antidumpingových ciel pokryté cenami následného predaja v Únii v roku 2012.

70 Komisia teda správne odpočítala antidumpingové clo od ceny následného predaja prvému nezávislému kupujúcemu v Únii, aby vypočítala vytvorenú vývoznú cenu za obdobie prešetrovania dumpingu zodpovedajúce roku 2012, keďže sa nepreukázalo, že antidumpingové clo bolo náležite vyjadrené v prvej z týchto cien.

[*omissis*]

O trovách

100 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyne nemali vo veci úspech, je opodstatnené rozhodnúť, že budú znášať vlastné trovy konania, a uložiť im povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Komisii, v súlade s jej návrhmi.

101 Podľa článku 138 ods. 3 rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd nariadiť, že vlastné trovy konania znášajú aj iní vedľajší účastníci konania než vedľajší účastníci uvedení v odsekoch 1 a 2 tohto článku. V prejednávanej veci je vhodné rozhodnúť, že Euroalliages znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora),

rozhodol takto:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) a Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) znášajú vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania Európskej komisie.**

3. **Euroalliages znáša svoje vlastné trovy konania.**

Gervasoni Madise da Silva Passos

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 15. novembra 2018.

Podpisy